

vil ikke være undgaaet. Opmærksomheden at Udvalget har stillet den under Nr. 22 Opførte sammen med dem, der ere fødte i Sverrig og Norge, skjøndt han hverken er født i Sverrig eller i Norge; han er født i et dansk Sogn, født i Nordflensvig. Man haaber, at det vil findes begrundet i Forholdene, at det vil billiges af det høie Thing. Sluttelig skal jeg med Hensyn til, hvad der under Sagens 1ste Behandling blev fremsført af det ærede 7de Medlem for 1ste Kredts (Wagen), tillade mig at bemærke, at Udvalget ikke har ment, at det paahvilede det at udtale sig om det reiste Spørgsmaal, men da ingen af Regjeringens Medlemmer var tilstede ved 1ste Behandling, har det forvisset sig om, at det ikke var undgaaet vedkommende Ministers Opmærksomhed, hvad der i den Anledning var fremsført.

Indenrigsministeren (Skeel): Jeg slutter mig ganske til den varme anbefaling, som blev udtalt af den ærede Ordfører for de 8 i Lovforslaget indeholdte Personer, for hvis Vedkommende Meddelelse af Indfødsret er henstillet til Thinget. Jeg vilde finde det haardt, om man vilde negte Indfødsrets Meddelelse til nogen af de paagjældende Personer, der ere komne hertil, paa en enkelt nær, i en ganske ung Alder, og de fleste af dem have danske Forældre, de have modtaget dansk Opdragelse, og de udvikle sig nu til forskjellige Livsstillinger; men denne deres Udvikling vilde standse, hvis man nu negtede dem Indfødsret. Jeg vilde anse det for overmaade haardt, om dette skulde ske. Til hvad den ærede Ordfører anførte, skal jeg endnu kun erindre om, at Landstingets Udvalg med Hensyn til et lignende Lovforslag i 1874 ogsaa udtalte sig derhen, at saadanne Personer, der kom hertil i en ganske ung Alder, skulde, naar de senere som ældre ansøgte om Indfødsret, have særlig Adgang til at faae saadan meddelte. De nævnte 8 Personer ere paa een nær, kan jeg sige, komne hertil i Barnealderen. Den under Nr. 4 nævnte Person var 20 Aar gammel, da han kom hertil, men de øvrige have været henholdsvis 15, 11, 9, 14, 14, 11 og 14 Aar, altsaa ialtsald i en ganske ung Alder, og ønske jo nu at faae meddelte Indfødsret. Jeg skal kun tilføje, hvad der øvrigt fremgaar af Betænkningen, at samtlige Personer ere varmt anbefalede af de paagjældende Kommunalbestyrelser.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, som den ærede Ordfører sidst berørte, skal jeg kun bemærke, at jeg fra Krigsministeriet har modtaget en Henvendelse, hvorefter jeg ser mig istand til at oplyse, at Ministeriet har troet sig suldt berettiget til at udnævne de to under Nr. 13 og 14 opførte Personer til Sekondlieutenanter, idet det har gjort gjældende, at Njemmelen dertil, skjøndt der endnu ikke er meddelte de Paagjældende Indfødsret, indehol-

des deri, at de som Børnepligtige heri Landet ere udfreene til Krigstjeneste og derefter have opfyldt de Betingelser, som den danske militære Lovgivning fordrer for, at de kunde udtjene deres Børnepligt som Sekondlieutenanter. Som Følge heraf have de hverken kongelig Udnævnelse og heller ikke Rang og ville efter udtjent Børnepligt træde tilbage i den borgerlige Stilling, som de indtog for Aftjeningen af deres Børnepligt. Jeg tillader mig saaledes at anbefale det høie Thing at følge Udvalgets Indstilling, saaledes at de 8 nævnte Personer ogsaa blive indbefattede blandt dem, hvem der kan meddeles Indfødsret.

Wagen: Jeg vil ganske slutte mig til den ærede Ordførers anbefaling af, at samtlige de Personer, med Hensyn til hvilke Udvalget har gjort Henstilling, maatte erholde Indfødsret. Jeg skal særlig henlede Opmærksomheden paa Nr. 51, og jeg vil særlig ønske, at han under alle Omstændigheder maatte komme til at nyde den Indfødsret, han nu søger, thi det har en overordentlig stor Betydning særlig for hans Vedkommende. Han er medicinsk Student og vil som saadan være udelukket fra at nyde Stipendier ved Universitetet, saalænge han ikke har opnaaet Indfødsret. Han er en flink og dygtig Student, og vi have endog det Tilfælde, at der er bevilget ham et Stipendium, men det vil ikke kunne udbetales, saalænge han ikke har opnaaet Indfødsret. Derfor vil jeg tillade mig at anbefale ham til det høie Things Velvilje. Særligt har jeg heller ikke Noget at indvende imod nogen af de Øvrige. Kun vil jeg med Hensyn til Nr. 13 og 14 gjøre opmærksom paa, at, naar der blev henvist til deres Egenkab som hørende til dansk Adels, vil jeg ikke for mit Vedkommende kunne betragte dette som en særlig Grund til at give dem Indfødsret fremfor Andre. Vi have jo i Grundlovens § 92 en Bestemmelse, som siger: „Enhver i Lovgivningen til Adels Titel og Rang knyttet Forret er affaftet.“ Det forekommer mig ikke, at det vilde være i god Overensstemmelse dermed, hvis man vilde sige: dog skulle danske Adelige have fortrinlig Adgang til Indfødsrets Opnaaelse. Derfor betragter jeg Forholdet for disse Personers Vedkommende ganske, som om det var borgerlige Mænd, der i sin Tid vare naturaliserede og hvis Descendenter drog til Ulandet og deres Descendenter igjen kom hertil for at opnaa Indfødsret; men øvrigt har jeg, som sagt, ikke det Mindste at indvende imod, at der ogsaa tildeles disse Personer Indfødsret.

Saadant næst det Spørgsmaal angaar, som den høitærede Indenrigsminister sidst berørte, tilstaar jeg, at det Raisonnement ikke i nogen Henseende kan være afgjørende for mig. Jeg lytde med Forventning efter at høre en eller anden positiv Bestemmelse, som Krigsministeriet paabe- raabte sig. Det har jeg ikke hørt og ligeoverfor